

želim da naučim da živim

zoran grbić (1967)

UŽAS KOJI JE NE SLUTEĆI DONELA TEHNOLOŠKA REVOLUCIJA

Prolaze kola.
 Jedna.
 Druga.
 Treća.
 Kamion.
 I dva motora.
 Klinac s trotinetom.
 I drugi na roľšuaama.
 I avion sa reklamnim natpisom:
 »PESNIČKA SLOBODA«
 I helikopteri u jurišnom poretku.
 Veliki baloni puni Francuza.
 I muzejski cepelini.
 Nasmejani brodovi sa mornarskim kapama.
 I deca na rodama.
 I deca na rodama.

ŽELIM DA NAUČIM DA ŽIVIM

Želim da naučim da letim.
 Želim da naučim da umrem.
 Želim da naučim da živim.
 Želim da naučim da se radujem.
 I smejem.
 Želim da naučim da mislim.
 Kao i svi ostali.
 Da mislim kao i svi ljudi.
 Želim da prohodam.
 Ponovo.
 Da prohodam.
 Želim da gledam svet oko sebe
 Novim očima.
 Želim da naučim da govorim.
 Da govorim o stvarima o kojima ljudi govore.
 Želim da naučim da živim u svetu u kojem su ljudi.
 Želim da...
 Ali
 ne mogu.

PESMA O GRADU DUHOVA KOJI, I PORED TOGA ŠTO JE PUN DUHOVA, IPAK NIJE NA DIVLJEM ZAPADU

Ovaj grad me ubija
 Svojom naivnošću,
 Prividnom jednostavnošću
 I suncem na ulicama.
 Ovaj grad me ubija
 Lošim smislom za humor
 I lažnim gostoprimstvom.
 Ovaj grad me ubija
 Pokvarenim ljudima
 Kukavičkom ravnodušnošću
 I mrzovoljnim mrtvilom.
 Ovaj grad me davi
 Lepkom kojim sam zalepljen
 Da ne bih pobegao.
 A ja?
 Ja u bojleru
 Grejem hladnu vodu
 Kojom ću se
 možda
 odlepiti.

vedre pesme

jasmina lazendić (1971)

ŽELIM DA OTERAM PESMU OD SEBE

Želim da oteram
 pesmu od sebe.
 Ne zanima me.
 Ne interesuje me
 ni jedno njeno slovo,
 ni jedan njen stih.
 Ne želim da razgovaram s njom.
 Ne želim da je čujem.
 Ni vidim.
 Beži pesmo.
 Beži od mene.

NIJE TREBALO DA MI KAŽETE DA PIŠEM VEDRE PESME

Nije trebalo da mi kažete
 da pišem
 vedre pesme, navodno:
 zato što sam mlada
 i zato što bi trebalo
 da se smejem životu
 (ili radujem, tako nekako)
 Nije trebalo da mi kažete
 da pišem
 vedre pesme
 jer
 ja sam to
 već pokušala.

nemam ovlašćenje

bojan jović (1970)

VALCER U KOJEM GREBEM ZID

Igramo u taktu ta,ta, ta
 ta-ta
 i još mnogo ta.
 Naš valcer.
 Zid i ja.
 On ide levo i vuče me.
 Pa onda desno
 po inerciji.
 »Grebi, grebi«
 kaže mi,
 a ja grebem.
 Posle se više
 ničeg ne sećam.

NEMAM OVLAŠĆENJE

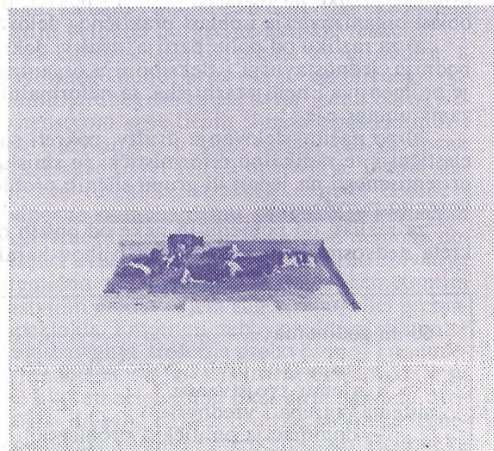
Prijatelju, imaš li dugme u levoj cipeli?
 Nemam.
 Prijatelju, imaš li pastu za zube u kockicama?
 Nemam.
 Prijatelju, imaš li »Stounse« u žučnoj kesi?
 Nemam.
 Prijatelju, imaš li imalo pameti u glavi.
 Za to, na žalost,
 nisam ovlašćen da dajem izjave.

čovjek ne može da popuši cigaru

jelena mihaljev (1970)

POVODOM UBISTVA JEDNOG OSEĆANJA ILI: TUŽAN I NEMIO DOGAĐAJ USKO VEZAN ZA ŠKOLU I OBRAZOVANJE

Danas mi je jedan profa
 ubio volju za životom
 i daljim školovanjem.
 Lepo i jednostavno,
 kao da mu je to
 svakidašnji posao
 (a možda i jeste).
 Uzeo ju je
 i obesio.
 A možda i streljao.
 Ili udavio.
 A možda
 i jedno
 i drugo
 i treće zajedno.
 Sve u svemu ona je mrtva,
 a on još uvek egzistira.

PROINDIJANSKA PLESMA

(kako bi rekao Adam P.)

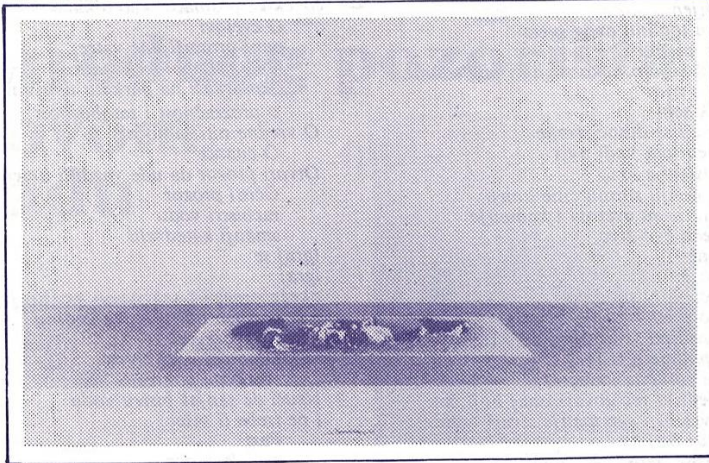
Ja sam indijanac.
 Ti si indijanac.
 On je indijanac.
 Mi smo indijanci.
 Vi ste indijanci.
 A oni su
 kauboji.

TAMAN UDAHNEŠ, UDEŠ U WC

Čovjek ne može da popuši cigaru
 za vreme šk odmora.
 Taman pripališ – zvoni.
 Čovjek ne može ni da se olakša.
 Taman udeš u WC – zvoni.
 Čovjek ne može čak da dođe
 ni do vazduha.
 Taman udahneš:
 zvrrrrrrrrrrr.

pogledaj naslove

gordana rackov (1967)

SUROVI REALIZAM PRED OPERACIJU SLEPOG CREVA

Kažu ti da
ne smeš ništa
piti i jesti.
Izmere pritisak i puls.
Obriju.
Uhvate te
i odvedu u predoperacionu salu
na pokretni sto.
Kad osetiš čeprkanje
po krvnim sudovima
poželiš da pobegneš
1) Onda kuda si došao
2) Onda gde bi trebalo da izadeš
Onda dolazi
on/ona
i više ništa
ne znaš

ANTIPIJANAC SA SUMNJIVOM OSOBOM

Prvo je popio
jednu flašu zrenjaninskog
piva,
pa drugu,
pa treću,
i pogledao me.
Onda je popio
još jednu,
pa drugu,
pa treću,
i povratio
na mene.

POGLEDAJ NASLOV PONOVO

U restoranu je
uz toplu
kafu
pričao da ću ja biti prva
koja će pročitati
njegovu najnoviju pesmu
pred odlazak u JNA.
Pronašla sam je sakrivenu
u sandučetu za pisma.
Sastoji se od dvanaest reči
Izvini
ne znam šta se dogodilo.
Zaboravio sam kako se
piše pesma.

duplo golo

dimitrije damjanović (1967)

STO

Sto se ponekad klima, ponekad ne.
Ako da, onda se stubovi podmeću
nečim što može,
a i ne mora biti drveno.
Ponekad se sto izvrne.
Kada se to desi ono što je bilo
iznad bude ispod,
a ono ispod bude iznad.

PLAN POKLANJANJA STANA

I: Uzeti kuhinju pod mišku
i odneti je na mravlju pijacu.
Neka mravi vade oči
sa pokvarenim špajzom.

II: Spavaću sobu izrezati na kriške.
Kriške dati miševima
sa jakom stomačnom kiselinom.

III: Dnevnu sobu pustiti da urliče.
Kasnije joj ubrizgati
nove tapete i okačiti je
on the wall.

IV: Kupatilo udaviti jakim mlazom sumnje
i odneti ga na obdukciju.

V: U ovakav stan uneti malo
praznog prostora.
Potrebno je.

DUPLO GOLO

Kockice leda za dvoje sam unapred poručio.
Sada čekam.
Brzi voz proleće pored moga uha
donoseći crne vesti.
Stružem gadne slojeve s ruku
i pravim brkove.
Najzad sam postao ozbiljan.
I pijem sok.
Osobe sa veliko O
još uvek nema.
Led se otopio.
Prevrćem duplo golo.

danas idem

srđan komluški (1967)

GDE

Gde sam bio juče?
Ne znam.
Gde sam danas?
Pojma nemam.
Gde ću biti sutra?
Ne interesuje me.
A prekosutra?
Znam.
Možda i neću biti ovde!

DANAS IDEM DA

Danas idem da
cedim med.
Tim poslom mi je čale
poremetio
program za ceo dan.
Baš šteta.
Ali i sreća.
Ovo je moja prva pesma
o tome kako
danas idem da
cedim med.

Književni klub Doma omladine i pionira
»Mladost« Kikinda

MALA KIKINDSKA PESNIČKA ŠKOLA

Kada je, aprila 1986. načinjen rukopis zbornika mladih kikindskih pesnika, niko od zastupljenih autora nije objavio svoj literarni tekst. No, na njihov književni debi nije se dugo čekalo. Već u prvom majskom broju »Književna reč« (broj 278) objavila je tekstove Zorana Grbića, Dimitrija Damjanovića i Gordane Rackov (svi 1967).

Samo nekoliko dana kasnije, član Književnog kluba, Jelena Mihaljev (1970.) učestvovala je na finalu Festivala jugoslovenske poezije mladih u Titovom Vrbasu.

Književni klub Doma omladine učestvovao je na više književnih konkursa: »Majska rukovanja«, u Titogradu, Književne omladine Bora, »Smederevska pesnička jesen«, konkurs »Glasa omladine« i »Brankovog kola« za »Pečat varoši sremskokarlovačke«...

Samo dan pre odlaska u JNA Zoranu Grbiću uručena je nagrada koju je osvojio na tradicionalnom pokrajinskom književnom konkursu LZT »Kikinda«.

Ozbiljnije interesovanje za rad Književnog kluba započnje Upravo ovih dana, nakon objavljivanja zbornika - knjige: »ZAŠTO IDEM U MUZIČKU ŠKOLU - abeceda poezije« (izdavačkog prvence Doma omladine i pionira »Mladost«), i nekonvencionalne promocije koja je realizovana kao pozorišna predstava sa podnaslovom »Poetsko-scensko-muzički triler sa kojim Agata Kristi nema nikakve veze«, u izvođenju Teatra mladih »Kaktus« Doma omladine.

U zborniku »ZAŠTO IDEM U MUZIČKU ŠKOLU« zastupljeno je šest autora: Zoran Grbić, Jasmina Lazendić, Robert Nemeš, Jelena Mihaljev, Dimitrije Damjanović i Gordana Rackov. Zanimljivo je da je knjiga dobila naslov prema istoimenoj pesmi najmlađeg zastupljenog autora, Jasmine Lazendić koja je rođena 1971.

Novi broj književnog časopisa »Stav« donosi poeziju Zorana Grbića (čiji je samostalni rukopis u pripremi), a specijalno za »Polja« načinjen je izbor iz novih pesama članova Kluba.

Bez obzira na moguće kritičke primedbe, uvereni smo da se u Kikindi stvara prava mala pesnička škola od koje, i sa kojom savremeno pesništvo može računati.

Dušan Radak